

Kroatien 10 augusti 2004

Resebrev 31

Kemer, EMYR RALLY, Nordcypern, Syrien, Libanon

19 april – 1 juni 2004

En fantastisk seglats del I

Vi är kvar i Kemer och det är måndag och marknadsdag vilket vi inte brukar missa. Det är två områden, det ena är kläder, skor mm mm och det andra är grönsaker. Det finns alltid ett stort utbud av det mesta i grönsaker och frukt och vi går och kritiskt granskar våra inköp. Nu på våren hittar vi ibland riktigt god färskpotatis och jordgubbar. Jordgubbarna varierar i smak och pris och dom dyraste (fast dom är billiga) är givetvis sötast och godast. Idag hittade vi stora fina kronärtskockor och vi köpte två stycken som vi festade på till kvällen med smält smör och citron, mums.

En kväll blev vi tillsammans med Forqus, Frida, Valborg, Christina, Eldfågeln och Stormfågeln hembjudna till Karin och Harald. Det bjöds på snittar och massor med jättegoda köttbullar. Fast flera av oss skämde ut oss ordentligt tog köttbullarna inte slut. Karin kallade det skåprensing för dom skulle till Sverige för sommaren. Det märks att dom har haft hungriga seglare på besök tidigare. Det regnar ibland och ibland ofta fortfarande men det är nog snart på upphällningen för sommaren är på väg med stormsteg och då regnar det aldrig. Lördagen den 24 april hade vi BBQ och på hemväg köpte Ulla och Christina på s/y Christina varsin solhatt i halm, dom blev mycket vackra.

Det blev en del båtarbete för nu skall vi snart ge oss iväg och allt som vi sparat måste göras nu. Överallt i marinan pysslas det vilket ger en trevlig atmosfär för nu befinner sig besättningarna ovanpå och inte inne i båtarna. Några är på väg till chandlern eller till varvet för att få något fixat. Båtar lyfts upp på land och rengörs och bottenmålas för att snabbt komma i vattnet igen så dom får tillgång till vatten, el, telefon och TV-antenn med parabolkanaler. Aktiviteterna iland minskas för nu är få intresserade av bio, konserter seminarier etc. I almanackan för måndagen den 26 april har Ulla skrivit lat eftermiddag vilket måste vara ett skrivfel. För tisdagen har hon skrivit solig väntan i båten och omstuvning och städning.

På onsdag kom Jonas och Richard och vi hyrde en bil och körde till Antalya flygplats och plockade upp dem. Richard sken med hela ansiktet när han rusade mot oss efter att Jonas och han kom ut från ankomsthallen. Ulla och jag fick varsin lång kram varefter Richard berättade om flygresan. Jonas fick inte en syl i vädret.

Det blev en händelserik vecka. Vi körde till Kekova Road, Demre och såg staty av jultomten, Myra och dess amfiteater. Vi seglade till Phaeselis och badade. Richard fick styra, ibland gick det vingligt men det är inte lätt att styra mot en horisont, han lärde sig snabbt styrbord och babord och jag dirigerade honom med dessa ord. Sedan fick han styra gummibåten. På stranden letade vi efter skatter och han hittade flera blanka silverpengar, han har tur den grabben. På kvällen gick Jonas och jag på disko och jag bet sönder en tand på en nöt med skal. Jag hade tur för det var säkert en dålig tand och här är det billigt med en krona vilket det också blev, och tandläkaren är vacker och rar.

Nästa dag gick vi på Delfinarium och på eftermiddagen tvättade Richard Hokus Pokus och skvätte ned båtarna bredvid. På söndagen var Jonas och jag ute med en dykarbåt och Richard tvättade återigen båten och fick som belöning hamburgare till lunch.

På kvällen blev vi inbjudna till ett öppningsparty för en nyöppnad restaurang, det var Özkan som tidigare var chef för Navigator som satsat på ett eget litet ställe. Det var en fin stilla och varm kväll och restaurangen som ligger på en takterrass på ett hotell med utsikt över marinan visade sin bästa sida. Det blev en trevlig kväll.

Jonas var mycket långhårig och skäggig när han kom och motiverade detta med att det är billigt att klippa sig i Turkiet och en vän hade sagt till honom att är man i Turkiet så skall man gå och raka sig där. Jag hämtade Gunnar på Frida för jag visste att han klipper sig själv och att han har en ”färsax”. Gunnar kom villigt och han flinade belåtet när han såg Jonas långa hår. Han blev lite förvånad för hans klippapparat körde fast ett i ett. Efter en stund var Jonas stubbad och den klippningen varar nog ganska länge. Rakade sig gjorde han själv och fram kom en ung man med ett trevligt utseende.

Så var det marknadsdag igen, Jonas och Richard var mest intresserade av den marknad som inte säljer grönsaker. Sedan gick dom till stranden och badade och hyrde en trampbåt. Innan dom for hem igen hann dom med att besöka vattenpalatset och en seglats till Moonlight Bay för rekreation bad och lunch. Allt har tyvärr ett slut och vi körde Jonas och Richard tillbaka till flygplatsen. Dom hade haft en fin vecka med sol och värme och det var den första stabila veckan för säsongen i Kemer. I bilen tillbaka till Kemer hade vi nu Ann-Marie och Lars-Göran som kom med flyg från Sverige. Timingen var perfekt mellan ankommande och avgående plan. En kväll blev Ulla och jag hembjudna till Hamsa (som jobbar i marinan som marinero) och hans fru på middag. Vi hade god kontakt med honom och det var roligt att komma hem till en turkisk familj. Det blev en trevlig kväll och vi blev bjudna på bl a fisk och lite speciella turkiska rätter.

Nu är det bara en vecka till starten av EMYR Rally och det blev många småfester och förberedelser. Jag fick min tand fixad och leverans av vin från Marina Market till specialpris. En kväll var vi ute och åt med svenskgänget och en annan kväll blev vi tillsammans med Liza och Andy bjudna på middag av en annan kanadensare. Vi spelade ett sista Boul och åt tårta. På fredagen var det stor avskedsfest för Hasan, han skulle sluta på Kemer Marina efter många års ledarskap. Hasan har drivit upp marinan till en succé bland seglare och det känns mycket dystert att han skall sluta. Det blev givetvis en mycket rolig fest med ca 150 gäster. Dansen slutade inte förrän nästa dag. Hasan som är eldsjälens och dirigenten bakom EMYR kommer att vara med under rallyt.

En dag när vi låg och badade på badplattformen körde Hamsa och en annan marinero i en Jokerboat och fixade badstegarna och jag frågade om vi kunde bli serverade lite vin, visst sa

dom och körde iväg till en Gullett och kom tillbaka med vin och glas och vi blev serverade, något betalt var det inte frågan om.

Vi hade tidigare blivit tillfrågade om vi ville bli gruppleddare i EMYR och sagt ja. Vi visste inte från början hur mycket engagemang det skulle innebära men vi tyckte att det skulle bli roligt och ju närmre beslut och information man kommer ju mer möjlighet har man att påverka. Vi var 112 deltagande båtar och vi indelades i 8 grupper. Vi blev gruppleddare för grupp två och hade 13 i vår grupp. Det var 5 franska, 2 holländska, 2 tyska, 1 turkisk, 1 finsk och 2 svenska båtar.

I rallyt var vi deltagare från 17 nationer och all information och kommunikation gavs på engelska. Snart märkte vi att fransmännen inte var Tarzan på engelska men det gick bra. Som gruppleddare hade vi till uppgift att hålla samman gruppen, vidarebefordra all information och att hålla briefings inför alla seglatser, bestämma om avgångstider, informera om väder och regler för de olika länderna vi skulle besöka mm. Vi gruppleddare blev först informerade på gruppleddarmöten inför varje seglats. Var fjärde timma, när vi förflyttade oss, skulle vi via VHF plocka in position (longitud och latitud) för varje båt och rapportera vidare att allt var ok och att vi hade haft kontakt med alla båtar.

Den 14 maj var det Cocktailparty samt Rally Dinner i Kemer Marina. Många celebriteter med borgmästaren i täten var inbjudna. Borgmästaren själv var på annat håll så hans ställföreträdare kom med förlängd Mercedes, chaufför och vimplar på framskärmarna. Det var levande musik och klackarna i taket. Det var första gången hela EMYR var samlat. Tidigare på dagen var det stor samling i en lokal med presentation av EMYR, kommitté och gruppleddare, senare var det gruppleddaremöte och efter det var det vi gruppleddares tur att träffa våra grupper och informera om första seglatsen som var till Alanya, en tripp på 68nm. De flesta av båtarna hade flaggspel och det var grant att se alla klädda båtar i marinan.

En tysk Najad, samma som vår en 361 med Gerhard och Mikaela ombord som legat i marinan kom tillbaka från Tyskland och gav mig som en försenad 60 års present tre stora tuber med Kalles Kaviar, inköpta på IKEA i Hamburg, nu är sommaren räddad för Jonas hade med sig två tuber och jag hade också tidigare fått en tub från Eldfågeln så lagret ombord är imponerande.

I och med att det är så många båtar så planerades det med olika ankomsttider för respektive grupp för att hamnarna skulle kunna klara av att ta emot oss. Detta var teorin och det fungerade inte och de flesta seglade i sin egen takt och blev förvånade för att de inte blev insläppte direkt när dom kom. Detta fick till följd att senare vid Girne på Nordcypern fick många båtar vänta i tre timmar utanför hamnen i ganska grov sjö.

Vi startade till Alanya klockan halvfem på morgonen och var framme halvfem på eftermiddagen. Vi hade mycket vind och vi seglade endast med genua för att inte komma fram för tidigt. Det blev trångt i den icke färdigbyggda hamnen men till slut blev alla förtöjda på korsan och tvärsan. Nästa dag var fri för egna aktiviteter och vi tog bussen in till Alanya och strövade kring. På kvällen bjöd staden på Cocktailparty på terrassen framför borgen vid vattnet i Alanya. Vi blev hämtade med bussar i hamnen. Efter cocktailpartyt blev det promenad till en flott restaurang där bord var uppdukade runt poolen och vi blev bjudna på fin middag. Borgmästaren hälsade oss välkomna och önskade oss en trevlig middag och vistelse i Alanya. Sedan blev det plakettutdelning till borgmästaren och hamnchefen samt någon till. Kvällen avslutades med dans. Efteråt transporterades vi hem med buss.

Rallyt hade startat i en lugn takt men nu blev det ösa av. Klockan halvtre nästa dag seglade vi ut på nästa etapp som var till Girne på Nordcypern. Denna distans var på 111nm och alltså blev det nattsegling. Man kan tro att lanterneförning är samma för alla länder men så tycks inte vara fallet. Det var en lugn natt med motorgång. Alla grupper utom vår grupp och grupp sex fick gå till den gamla hamnen och vi fick gå till den nya marinan i handelshamnen. På bryggan fanns både el och vatten och en restaurang låg bakom bryggan. På natten hade vi fått en Tuna på 54 cm cirka 7-8 kg som jag rensade på bryggan. Restauranggästerna var mycket intresserade.

På kvällen höll president Denktas cocktailparty på The Castle ”dress code var Formal” alltså kavaj och slips. Det var en festlig tillställning med underhållning. Det var uppdukat inne på borggården och presidenten gick runt, omgiven av livvakter, bland oss och hälsade. Ulla och jag gick fram och hälsade på presidenten, han var lättpratad och intresserad och vi skålade med varandra. Ulla sträckte sedan fram handen på skoj för att hälsa på en livvakt, han blev mycket störd och såg förvånad ut men hälsade.

Efter uppträdanden var det plaketttutdelning och denna gång var det min tur att tacka för ett generöst och ett välorganiserat mottagande av EMYR och jag överlämnade sedan en plakett till presidenten. Vi gruppledare fick turas om att tacka för oss i hamnarna. Presidenten höll sedan ett långt tal där han snart kom in på den politiska situationen där han framförde Nordcyperns syn på den känsliga situationen om ett enat Cypern och vi förstod att frågan är inte så enkel att lösa. Att vi skulle bli inblandade i storpolitiken hade vi ingen AAning om.

Nästa dag var det sightseeing per buss och vi besökte bland annat Hilarion som är en borgruin högt uppe på ett berg. Vi fick gå 453 trappsteg i solen för att komma upp till borgen. Efter lunch fick vi se in i spökstaden Famagusta. Vi blev sena tillbaka till båtarna och någon dusch hann vi inte med för vi skulle bli hämtade med buss en halvtimme senare för transport till den stora piratfesten på The Dome Hotel. Att vi inte hann med att duscha gjorde ingenting för vi var ju pirater. Återigen en rolig fest och alla var utklädda. Min vattenpistol väckte uppmärksamhet, jag smög runt borden och lekte prickskytt, efter en stund hade jag ett helt koppel av fiender som tagit vattenflaskor på borden och jagade mig runt i restaurangen. Jag flydde till orkestern med all elektronik och fann frizon en stund, sedan blev jag dränkt. Mitt bus talades det om länge och dom som inte innan visste vem jag var visste det nu. Det var högt tryck med dans med levande musik och bra stämning och kvällen tog fort slut.

Nästa dag gick vi själva runt i Girne där jag tappade digitalkameran i gatstenen varför den nu bara hjälpligt fungerar. Girne är en liten trevlig stad och rolig att promenera i. Den gamla hamnen är charmig med alla sina små restauranger i den ”kuperade” staden. En del av restaurangerna har bord på små balkonger i de gamla husen, det ser mysigt ut. På eftermiddagen seglade vi mot nästa hamn som var Mersin i Turkiet. Distansen var 119 nm och det blev en god middag till sjöss och många bad, nattsegling med lite segling och mycket motor, natten var skön och dagen varm. Vi kom fram klockan halv tio. Hassan bjöd oss på drink sen var det fest för grupp två ombord på den franska båten Plume. Ett annat franskt par på Zoukla hade med sig rom som tillreddes på ett speciellt sätt. I romen rördes ned brun farin och den fick sedan ett stänk med citron. Den drinken tog bra i värmen. Paret bor på Martinique och dom vill att vi besöker dem när och om vi kommer dit. Plumes sittbrunn och akter var överfull, fram plockades massor av tillugg och en pastasallad, stämningen var hög med många glada skratt och grupp två höll på att bli homogen.

Iskenderun i Turkiet var nästa hamn och dit var det 80 nm och åter nattsegling. Vi var framme halv tio på morgonen och fick dagen för oss själva fram till klockan åtta för då var det Rally

Dinner på lokal. Återigen fulldukade bord, god mat och levande musik, Borgmästaren hälsade oss välkomna och vi tackade med plakettutdelning. Varje hamn vi besökt och skulle besöka tömdes på båtar så att vi fick plats. Fiskebåtar och andra båtar fick förtöjas någon annanstans och hamnarna hade städats upp ordentligt. När vi kom in i hamnarna fick vi hjälp av fiskare och andra frivilliga. Från början var vi 112 båtar som i stort sett kom samtidigt så det var en stor apparat. Våra båtar förtöjdes gruppvis och detta för att vi avseglade vid olika tidpunkter vilket gjorde det lättare när ankarna hamnat över varandra.

Nästa dag vart det sightseeing och vi såg bland annat Titus tunnel med tillhörande grottor. Lunchen var överdådig med den ena rätten efter den andra så vi kunde nästan inte gå från borden. När vi trodde att det var slut och vi förberedde oss för att gå kom det in enorma fat med efterrätt. Vi stapplade ut till bussarna och kördes till en gammal kyrka och en gammal stadsdel. Väl i båtarna igen klädde vi om för det var ett stort Cocktailparty på kajen med levande musik, dans och underhållning. Vi har nu kommit in i ett hett tempo och vi utnyttjar alla dygnets timmar. Nästa dag blev vi bjudna på lunch av borgmästaren i en grannstad som heter Arzus. Bussar kördes fram och vi cirka 250 seglare klev ombord och åkte i cirka 1 timma. På ett hotell med terrass intill vattnet var det uppdukat för oss en hejdundrande lunch. Efter besök i en liten gammal kristen kyrka transporterades vi tillbaka mätta och belåtna.

Klockan fem seglade vi iväg med destination Lattakia i Syrien (86 nm). Engelsmännen och Turkarna hade problem med Visa och dom skulle var tvungna att söka och hämta dessa i Istanbul vilket inte fungerade men efter en hel del diskussioner på hög nivå löste det sig och dom fick sina Visa.

Vi lämnade klockan fem på kvällen och var framme klockan nio nästa morgon. Vi fick en fin nattsegling. Vi var tvungna att segla minst sex nm från kusten och gå vinkelrätt in till Lattakia. När vi passerade gränsen skulle varje båt ropa upp Syrian Navy på kanal 16. Vi fick ok och seglade till den nybyggda marinan (den enda marinan i Syrien). Klockan nio förtöjde vi. Passen fick vi lämna vid incheckningen och fick istället ett tillfälligt pass som inte gällde mer än i Lattakia (på egen hand). Vi blev väl mottagna i den på båtar tömda marinan. På eftermiddagen åkte vi på en halvdagstur till Salah Eddin Citadell och efter det Ugarit Ruins. Nästa morgon klockan sju åkte vi iväg på en tvådagstur, först gick färden mitt ut i öknen till Palmyra. Palmyra är en antik stad i öknen där sidenvägen passerade. Här hade man kontroll över allt som passerade och man tog ut tullavgifter. Staden var en gång blomstrande och efterlämningarna är imponerande och välbevarade. Lunchen serverades i ett Beduintält där vi satt efter väggarna på kuddar med låga bord framför. Lars-Göran och jag köpte arabiska huvudbonader som vi hade på oss när vi åt. Efter lunchen besökte vi ett Crusader Castle från 1170 som heter Krak des Chevaliers.

På kvällen åkte alla in till gamla stan (den såg verkligen gammal ut) och åt middag. När vi klev av bussarna möttes vi av musikanter som spelade pajas och lotsade oss till två restauranger för vi var så många. Till kaffet var det Belly Dance Vi övernattade på ett fint hotell i Damaskus. På bussen hände det, vi satt och pratade med ett franskt par, Volkmar och Zdenka, som har en Najad 420 som heter Neree. Volkmar berättade att han tidigare haft en Najad 390 och att han nu beställt sin tredje Najad en Najad 490. Det hoppade en groda ur munnen på mig: är Neree såld? Han svarade nej och sen var det kört. Nästa dag tittade vi på båten, Ulla och jag hade enskilt samtal på kvällen och vi bestämde oss.

Nästa dag besökte vi en gammal Moské, ett museum och sedan promenerade vi i Basarerna. På väg tillbaka till Lattakia gjorde vi ett kort kaffestopp i Homes. Guiden berättade att man

skojade om Holmes att dom var så korkade. En historia han berättade: Tre bröder skulle köpa en TV. Dom gick in en affär och frågade på priset på en tv i fönstret och försökte få ned priset. Den äldste av bröderna kom sist och han fick det bästa priset eftersom han var ifrån Holmes sa försäljaren. Den äldsta brodern frågade då hur han visste att han var ifrån Holmes och då svarade försäljaren att det inte var en TV utan en mikrovågsugn han hade frågat på.

Nästa dag åkte vi på en ny tur till Aleppo. Aleppo är en över fyratusenårig stad. Här finns en enorm moské där Johannes Döparens pappa skall vara begravd. Stan hade sin storhetstid på tionde århundradet och här hände mycket under Crusaders och Ottoman tid men Aleppo blev aldrig intaget. Sedan var det snabbt tillbaka för denna kväll var det Rally Dinner och Dress Formal. Återigen var det stor middag, denna gång i marinans klubbhus. Precis när Ulla och jag skulle springa iväg kom dieselbilen varför vi blev något försenade och vi missade välkomstdrinken. Det är bättre med diesel i tanken än drink i magen. Som vanligt blev det en enorm middag, levande musik, dans, celebriteter och plakettutdelning.

Klockan halv två nästa dag seglade vi iväg i hårda vindar mot Jounieh och Libanon (124 nm). Två grupper med dom största båtarna tyckte att det blåste för mycket och stannade kvar. Det blev en hel del Rock'n Roll på natten och vi stångade i grov sjö. Vår båtshake rymde och en vinflaska (givetvis rött vin) gick sönder. Fram på morgontimmarna lugnade det ned sig och vi fick en fin fast blöt segling i grov sjö. Även här fick vi gå minst 6 nm från kusten och gå i nittio grader till hamn. Formaliteterna var enkla men vi måste gå via waitingpontoon för incheckning. Vi kom in i en mycket fin och exklusiv marina som heter Jounieh Marina. Som vanligt fanns det plats för alla med el och vatten. Här skulle vi stanna i hela fem dagar. Vi räknar inte med mycket sömn men vi är uppe i andra andningen och det är bara att hänga på. Marinan har en swimmingpool med olympiska mått så här kan vi slappa vid poolkanten när tillfälle ges. Jag ringde till Najads representant i Port Grimaud (Frankrike) och gjorde upp affären om Neree. Köpeavtal växlades via fax och vi arrangerade med handpenning. Vi skall ta över Neree i Port Grimaud i början av mars nästa år och troligen transporteras hon med samma trailer i retur som Volkmars N490 från Henån. Hokus Pokus är nu till salu.

Nu i skrivande stund befinner vi oss i Kroatien på väg till Koper i Slovenien. Vi lastar Hokus Pokus på trailer den första september för transport till Kiel. Vi kommer att vara hemma i Göteborg i mitten av september i år.

Vår resa fortsätter med Libanon, Israel, Egypten, Israel, Jordanien, Turkiet, Grekland, Kreation och Slovenien som vi kommer att berätta om i kommande resebrev.

Med bästa seglarhälsningar

Ulla & Mats